

[Boligministeren.]

tionen af byudviklingsloven har hindret, at der kom tilstrækkeligt udbud af byggegrunde, hvilket har medført underforsyning af markedet, så at køberne er blevet tvunget til at betale priser, der skyldes, at udbud og efterspørgsel ikke stod i et rimeligt forhold til hinanden. Det er et problem, man i dag som så mange andre gange har hævdet kunne løses blot ved at udvide inderzonen, men her er det værd at erindre, at zoneinddelingen netop har det positive formål, at man skulle koncentrere bygemodningsudgifterne, efterhånden som udvikling og behov gjorde det naturligt. Når et areal bliver udlagt til inderzone, medfører det jo omfattende investeringer til vej-, kloak- og rensningsanlæg, forsyningsanlæg, placering måske af skoler og andre offentlige institutioner, og da denne investering skal fordeles på grundkøberne, så er de også interesseret i, at den sker i den rette takt, og navnlig, at udnyttelsesgraden af denne investering til sin tid bliver så høj som mulig.

Nu har man gentagne gange rejst den kritik, at byudviklingsudvalgene ikke har tilgodeset disse særlige behov, og det må naturligvis give anledning til, at vi må se nærmere på hele dette problem. Det har gentagne gange været drøftet i regeringen, og her har jeg fået tiltrådt et forslag om, at der blev nedsat et sagkyndigt embedsmandsudvalg, der ikke alene skulle undersøge årsagerne til de stedfundne stigninger i grundpriserne, men navnlig også vurdere, i hvilket omfang den gældende byudviklingslov og lovgivningen om grundskyld kan antages at have haft indflydelse på grundprisernes højde. Dette udvalg består af sagkyndige embedsmænd fra finansministeriet, landbrugsministeriet, indenrigsministeriet, handelsministeriet — og tillige ministeriet for kulturelle anliggende med hensyn til naturfredningsproblemer, og hvad dér kan komme på tale — og så boligministeriet, og jeg kan føje til, at jeg netop ud fra den betragtning, at det er boligministeriet, der står for administrationen af byudviklingsloven, har fundet det rigtigt at anmode økonomiministerens om at udpege udvalgets formand, altså en mand, der står uden for administrationen af denne lov, og

vi har anmodet ham om at fremme arbejdet mest muligt.

Selv om jeg måske kunne nøjes med at gøre disse bemærkninger på nuværende tidspunkt, vil jeg dog gerne nævne, at det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende regulering af bymæssige bebyggelser løbende holdes underrettet om arbejdet på dette område, regelmæssigt får forelagt byudviklingsplaner, efterhånden som disse udarbejdes, og vi har netop for kort tid siden på udvalgets foranledning givet en redøgelse for en lang række spørgsmål, herunder en oversigt over, hvilke ubebyggede arealer der findes inden for Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter, der omfatter i alt 98 kommuner, hvor der er nedsat byudviklingsudvalg. Af den besvarelse, boligministeriet har fremsendt til dette folketingsudvalg, fremgår det, at der inden for det københavnske storområde — og dér medregner vi altså de 2 tilstødende amter, jeg nævnte — vil kunne bygges 200 000 lejligheder, og dertil kommer muligheden for tilvækst i de landkommuner, som ikke er inddraget under byudviklingsudvalgene, og vi skønner, at disse 200 000 boliger vil svare til et indbyggerantal på knap 600 000. Den nærmere fordeling i de respektive områder fremgår af den besvarelse, vi har sendt til byudviklingsudvalgene, og som jeg går ud fra man har mulighed for at gøre sig bekendt med.

Se, når vi sammenholder den byggevirk-somhed, der i de senere år er foregået inden for disse områder, så drejer det sig om mellem 9 000 og 12 000 lejligheder om året, og det vil sige, at de byggegrunde, der står til rådighed, svarer til mindst 15 års byggeri. Derfor vil jeg mene, at et yderligere udlæg af arealer til inder- og mellemzone næppe vil påvirke grundkøbssummerne, fordi en række andre forhold spiller ind, dels planlægningsmæssige, dels kommunale og navnlig investeringsmæssige problemer. Hvad angår problemet om investeringsbistand til kommuner, skal jeg have den positive indstilling i erindring, der er kommet til udtryk her i dag. Jeg vil dog gerne sige, at hvis man uden at tage netop de investeringsmæssige hensyn skal tilfredsstille den almindelige efterspørgsel fra grundspekulanter, så løber man en risiko for at gøre en